

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/l-m/artur-lamecki/35247-Artur-Lamecki.html>
01.05.2025, 09:42

Artur Lamecki - ur. 15 kwietnia 1899 r. w Tomaszowie Mazowieckim, syn Jana i Michałiny z Remiszów. Członek Polskiej Organizacji Wojskowej, w listopadzie 1918 roku był dowódcą niewielkiego oddziału żandarmerii w Tomaszowie Mazowieckim. Do odrodzonego Wojska Polskiego wstąpił pod koniec od 1918 roku. Początkowo wcielony został do 28 pułku piechoty. W 1919 roku walczył na froncie czeskim i ukraińskim. Po ukończeniu Szkoły Podchorążych Piechoty przydzielony został do 14 pułku piechoty, w którym służył od dnia 21 grudnia 1920 r. Na dzień 1 czerwca 1921 roku, w randze podporucznika, pełnił służbę w 4 pułku strzelców konnych, pozostając w tym czasie etatowym oficerem 14 pułku piechoty. Dekretem Naczelnika Państwa i Wodza Naczelnego z dnia 3 maja 1922 r. (dekret L. 19400/O.V.) został zweryfikowany w stopniu podporucznika, ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1921 roku i 1208. lokatą łączną w korpusie oficerów piechoty (była to zarazem 27. lokata w starszeństwie). Do stopnia porucznika awansowany został w dniu 12 lutego 1923 roku przez Prezydenta Rzeczypospolitej Stanisława Wojciechowskiego, ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1923 roku i 21. lokatą w korpusie oficerów piechoty. We wrocławskim 14 pułku piechoty służył do końca lat trzydziestych XX wieku. Ukończył kurs doskonalenia młodszych oficerów piechoty w Warszawie w latach 1923 - 1924 (kurs odbywał się w dniach od 27 września 1923 r. do dnia 14 marca 1924 roku), kurs w Centralnej Szkole Strzelniczej w Toruniu w roku 1924 (kurs przeprowadzony został w okresie od 30 kwietnia 1924 r. do 12 grudnia 1924 roku) oraz kurs wf w Poznaniu w roku 1929 (kurs odbywał się od dnia 15 sierpnia 1929 roku do dnia 25 września 1929 r.). 19 września 1928 roku zawarł związek małżeński z Marią Izabelą Wąsowską (urodzoną w 1907 r. w Kijowie), córką lekarza pułkowego – ppłk. Ewarysta Wąsowskiego. Zarządzeniem Ministra Spraw Wojskowych marszałka Józefa Piłsudskiego, ogłoszonym w dniu 3 sierpnia 1931 roku, został zatwierdzony, w korpusie oficerów piechoty, na stanowisku komendanta powiatowego Przysposobienia Wojskowego w Lipnie (funkcję komendanta PW na powiat lipnowski pełnił już od dnia 26 września 1929 roku - na mocy Rozkazu Dowódcy 14 Pułku Piechoty nr 209 z 1929 roku). Jako oficer 14 pp piastował między innymi stanowiska: dowódcy 9 kompanii strzeleckiej w III batalionie (we wrześniu 1934 roku), dowódcy 7 kompanii strzeleckiej w III batalionie (od dnia 22 listopada 1934 roku) oraz powiatowego komendanta Przysposobienia Wojskowego (w latach 1937 - 1938 pełnił funkcję komendanta powiatowego Przysposobienia Wojskowego na powiat nieszawski). Zarządzeniem

Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z dnia 9 listopada 1931 roku, za pracę w dziele odzyskania niepodległości, nadano por. Lameckiemu Medal Niepodległości. Na rok 1934 porucznik Lamecki wyznaczony został na członka Sądu Honorowego 14 Pułku Piechoty. Do rangi kapitana został awansowany ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1936 roku i 154. lokatą w korpusie oficerów piechoty. Na dzień 16 marca 1938 roku zajmował stanowisko komendanta powiatowego PW na powiat nieszawski, a następnie - na mocy rozkazu Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych z grudnia 1938 roku został przeniesiony z 14 pułku piechoty do Korpusu Ochrony Pogranicza i przydzielony do pułku KOP „Sarny”. Z dniem 16 stycznia 1939 roku objął definitywnie obowiązki komendanta powiatowego PW Kostopol. Na dzień 23 marca 1939 roku pełnił służbę w pułku KOP „Sarny”, piastując nadal stanowisko powiatowego komendanta Przysposobienia Wojskowego w Kostopolu, znajdującego się w strukturach 302 Rejonu Przysposobienia Wojskowego „Polesie” (z siedzibą w Sarnach, przy pułku KOP „Sarny”). Po agresji ZSRR na Polskę, w bliżej nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Przechowywany był w obozie kozielskim. Wiosną 1940 roku został zamordowany w Katyniu. Minister Obrony Narodowej decyzją Nr 439/MON z dnia 5 października 2007 roku awansował go pośmiertnie do stopnia majora. Awans został ogłoszony w dniu 9 listopada 2007 r. w Warszawie, w trakcie uroczystości „Katyn Pamiętamy – Uczcijmy Pamięć Bohaterów”.

Katyński Dąb Pamięci poświęcony majorowi Arturowi Lameckiemu zasadzony został w 2010 roku we włocławskim Parku im. Władysława Łokietka. Symboliczna tablica nagrobna zamordowanego przez NKWD oficera znajduje się na Cmentarzu Komunalnym we Włocławku, na grobie jego teściów - Marii i Ewarysta Wąsowskich (sektor 84D, rząd 1, grób 13).

Odznaczenia:

- Medal Niepodległości
- Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921
- Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości
- Krzyż Kampanii Wrześniowej 1939 r. - 1 stycznia 1986 r. (pośmiertnie)

Opracował: **Rafał Michalak**

m.in. na podstawie zbiorów Archiwum SG w Szczecinie. Zdjęcie oficera ze zbiorów **Mariana Ropejko**